

Константин Величков

XI. В Колосея

Когато смисля посред свойто удивление,
че целий паметник опръскан е с петна
от кръв и в зверски оргии тука, с бясно рвение,
наслада е търсила хилядна тълпа,

пред моя взор тогаз неволно се рисуват
пълчища варварски и гледам ги безброй
през Алпите високи, снежни кат минават
и въз Италия се спущат с гневен вой;

и хуни и херули, и готи и вандали
пред моя дух възнегодуван се вестят –
всред грозний вид на храмове, дворци пламнали,

кои на цял народ над гроба се рушат –
оръдия за мщение разсвирепяли
на божията висша правда на светът.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов

Публикация

К. Величков. Съчинения в пет тома. Подбор и редакция: Илия Тодоров. Български писател, С. 1986

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6392>]